

Καί εἰς τοῦ παρελθόντος τοῦ ἐν ῥάκος ἀπ' τὸν χρόνον
Δέν ἀποσπᾶ, τὸ πενιχρὸν παρὸν τοῦ νὰ ἐνδύσῃ;
Κ' ἐγὼ ἡγάπησα, ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶ εἰσέτι·
Δέν αὐτοχειρίζομαι μὲ λήθην ἀπαισίαν,
Ἐὰν πετοῦν ἀκράτητα καὶ φεύγουσι τὰ ἔτη,
Μαζῇ των δὲν λαμβάνουσι ποτὲ καὶ τὴν καρδίαν.
Εἰς τὴν ὥραιάν μου νεκρὰν πιστὸς κ' ἐγὼ ἐμμένω.
Ὁ θάνατος τῆς ἔλπεις τὸ ἀνθρώπινον τῆς στόμα,
Κ' ἐνὸς μὲ πόνου δάκρυα τὸ μάρμαρόν της ραίνω,
'Εκείνη δὲν ἀπέθανε — τὴν ἀγαπῶ ἀκόμα!

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ θερμνότερος μὴν τῆς ἀνοίξεως, ὁ Μάϊος, τε-
λεῖ σήμερον τὴν πρώτην του συνεδριάτιν πόσον ἡ
φύσις εἶναι μαγευτικὴ! ὁποῖα ποικιλία οὐρανοῦ
μεθιδάματος· ἡ ἀήδων προαναγγέλλει τὴν δύσιν καὶ
τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἡ σελήνη χρυσώνει διὰ τῶν
ἀκτίνων της τὴν ἡρεμοῦσαν θάλασσαν. Ἐξέλθε εἰς τὰς
ἐξοχάς, αὐθιὰ κόρη, ῥίφθητι ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ τάπη-
τος τῆς γλῶσς, σύλλεξον τὰ ἔνθεν καὶ ἔθεν διε-
σπαρμένα ἄνθη· ἐδῶ καίται ἡ ἀνεμόνη, ἐκεῖ τὸ
εὐφρόσυνον καὶ ἀφελές Ἴον, μακρύτερα τὸ ἄχαρι
γαρόφαλον, πλησίον ἡ εὖσμος λεβάντη μετὰ τῆς
ἀκκλήφης (τζουκνίδος) καὶ τῆς μυρσίνης· θαύμα-
σον τὸ εὐλύγιστον καὶ λευκὸν ῥόδον τοῦ Μαΐου, ἀλ-
λὰ μὴ θέτῃς χεῖρα ἱερόσυλον ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ πανή-
γυρις ἤρχισε, τὸ τύμπανον κρούει τὸν ὕμνον· ὁ
μόσχος ὁ σιτευτὸς θύεται σήμερον, πλούσιαι καὶ
πτωχοί, γέροντες καὶ νέοι, συνέλθετε, κλίνετε γό-
νυ ἐμπροσθεν τοῦ Βάκχου καὶ τῆς Τερψιχόρης.

Ὡς καὶ αὐτὰ τὰ πτηνὰ δὲν μένουσιν ἀμέτοχα
τῆς ἀγαλλιάσεως· κἀκῶθεν τῶν ἀμυγδαλεῶν, ὁ ἐξ
εὐγενῶν καταγόμενος κορυδαλὸς ἀγάλλεται,
τὸ παρελθὸν διὰ στεναγμῶν ἐνθυμούμενος· ἐκεῖ τὸ
νεώτατον στρουθίον, ἀμέριμνον καὶ πτηνηκτὸν
κελαδεῖ ῥοδοπαίζον μὲ τὸ παρὸν του· μακρύτερα
τὸ ἄστατον, ἀλλὰ ζωηρὸν ὀρτίκιον, διαβαίνει
ῥύακας, ἀναβαίνει ὄρη, καὶ διὰ τὰ θαυμάσια τὸ κάλ-
λος καὶ τὸ εὐλύγιστον ὑψιπετῶν πτηνῶν, κινδυνεύει
νὰ πέσῃ εἰς τοὺς ὄνυχας των· μόνος ὁ συκοφάγος
ἀμέριμνος καὶ μελαγχολικός, περιφρονεῖ τὸν θάνα-
τον, ὡς νὰ ἔλεγε· ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα
ματαιότης. Πρὸς τὸ εἶδος τῆς κοιλιάδος πετὰ ἡ
παραπονεμένη νυκτερίς, λάθρα εἰσδύουσα εἰς τὸν
κλῆπον διὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς γλαυκὸς· τὰ
αἰσθήματα εὐκόλως δὲν λησμονοῦνται.

Ἡ Ἐρμούπολις ἔστειλε πρὸ τινος καιροῦ εἰς τὴν πρω-
τεύουσαν τοὺς δύο ἐπὶ καλλονῇ ἀντιπροσώπους της· ἡ
μία ἔμενε εἰς Πειραιᾶ καὶ ἔφερε τὴν μεταξὺ των ξένων
στάσιν, ἡ ἄλλη κατόκησε τὰς Ἀθήνας· ὁ πυρετὸς
δὲν ἡ παρουσία των ἐπροξένησεν εἰς τὴν νεολαίαν
ἕτο σφοδρὸς, ἀλλ' εὐτυχῶς τὸ ξηρὸν κλίμα των Ἀθη-
νῶν δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὸν τῆς νόσου ταύτης, καὶ
ὀλιγοήμερος ὑπῆρξεν ἡ διάρκειά της. Οἱ ἀντιπρό-
σωποι τῆς Ἐρμουπόλεως δὲν ἀνέβησαν ὡς οἱ βου-

Εὐτέρπης Τόμ. Η'. Φυλλάδιον 62.

λευταὶ τὸ βῆμα, αἱ συνεδριάσεις των ἐγένοντο ἐν-
τὸς πολυτελῶν αἰθουσῶν, οἱ λόγοι των ἦσαν πει-
στικοί, καὶ εὐτυχεῖς λογίζονται οἱ λαβόντες τὰς
προτιμήσεις. Εἰς κομψὸς νεανίας μὴ εὐτυχῆσαι νὰ
λάβῃ μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις των, εἰμὴ τὴν
τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς των, ἀφοῦ τοὺς
ἐγκαρδίου ἀσπασμούς του δι' ἀνθοδέσμης ἀπέστει-
λεν, ἀνέκραξε θὰ ἀποθάνω πάντοτε ἐλπι-
ζων.

Οἱ χοροὶ τῆς Δέσσης ἔκαμον καὶ τινες εὐτυχεῖς
Ἰδοὺ τὸ ῥόδον τοῦ Φεβρουαρίου ἐντὸς ὀλίγου ἐκλεί-
πει ἐκ τοῦ ἀνθῶνος· εὐχόμεθα ὥστε τὸ ἔτος, τοῦτο
νὰ δοθῶσι πλείοτεροι καὶ ἡ εὐτυχία νὰ ἐκπαθῇ εἰς
εὐρύτερον κύκλον. Ἐτελέσθησαν πρὸ τινῶν ἡμερῶν
μεγαλοπρεπῶς οἱ γάμοι τῆς Κ. Μ. Τυπάλδου μετὰ
τοῦ ἀξιωματικοῦ των Ἐπιτελῶν Κ. Ῥώμα· τὸ ἀν-
θρώπινον τοῦτο ζεῦγος εἶθε μακροβίως καὶ εὐτυχῶς τὸν
βίον διαγάγοι. Εἰς τὴν ὁδὸν των Πατισίων ὅπου
γίνεται συνήθως ὁ περίπατος, τινὲς των Κυριῶν μετὰ
τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐξερχόμεναι, καλύπτουσι τὸ πρό-
σωπόν των μὲ μαῦρον πέπλον· τί σημαίνει τοῦτο;
φοβοῦνται μήπως αἱ ἀκτίνες των θελγῆτρων των
προσβάλωσι τοὺς διαβάτας; Καὶ ἄλλη Ἀμαζὼν ἐξ
ἀνατολῆς παρουσιάσθη εἰς τὸν ὀρίζοντα των Ἀθηνῶν·
εἶναι γλαυκῶπις· τὸ λοξοειδὲς βλέμμα της εἶναι
ζωηρὸν, θαυμάσατέ την· ἐρασταὶ τοῦ ὥραιου, ῥαντί-
σατε αὐτὴν μὲ ῥόδα· γεωμέτραι των τριόδων ἀπο-
συρῇτε . . . παραχωρήσατε τὰ πρωτεῖα εἰς τοὺς
ἱππότητας τῆς ἀνωτέρας περιωπῆς· τὸ μῆλον τῆς ἐρι-
δος ῥίπτεται ἐντὸς ὀλίγου· μέινετε θεαταὶ τῆς κω-
μῆδος . . .

Ὁ συρμός εἶναι ἡ τροφή τοῦ ὥραιου φύλου, ἅπαν
κατὰ δύναμιν ἀκολουθεῖ αὐτόν· εἶναι των Κυριῶν
καλλωπίζονται ἔχουσαι πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ σχέδια
των Παρισίων, καὶ ἐκ τούτου ἡ κοινὴ παρρημία, ἐν-
δύεται ὡς φιγουρίνη· ὁ νεωτερισμὸς ἐν Ἀθήναις ἐπα-
σχολεῖ τὸ ἔτος τοῦτο πλέον τὴν κεφαλὴν των Κυριῶν
ἢ τὸ σῶμα· οὕτως αἱ μὲν κοσμοῦνται à la felix
ἄλλαι πάλιν à la valois· εἰς τὸν καλλωπισμὸν των
ἐν γένει μεταχειρίζονται τὴν κόνιν (πούνδρα) κοινῶς
λεγομένην καὶ μόνον αἱ ἀνθηραὶ κόραι δὲν κάμνουσι
χρῆσιν αὐτῆς· οἱ Κύριοι φέρουσιν ἐπενδύτας μακροὺς
τοὺς ὁποίους εὐφυῶς Ἕλληνίς τις ὠνόμασε à la pro-
prietaire.

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει καθημερινῶς, ἐπιψηφίζουσα
τὰ νομοσχέδια τὰ ὁποῖα τὸ ὑπουργεῖον καθυποβάλλει,
ἂν τινες θελήσουν νὰ ἀντιπολιτευθῶσι, τὸ τῆς
διαλύσεως των Βουλῶν διάταγμα φαγκρίζει εἰς τὸν
κόλπον ἐνὸς ὑπουργοῦ. — Ἡ ἀνάκρισις κατὰ τοῦ
Σπύρου Μηλίου εἰσέτι δὲν ἀποπερατώθη, ἡ Γερουσία
δραστηρικῶς ἐργάζεται· ἐκεῖ ὁ Κ. Χρηστίδης ἐπὶ κε-
φαλῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀκολουθεῖ τὸν ὑπουργὸν
των Οἰκονομικῶν βῆμα πρὸς βῆμα καὶ τὰ νομοσχέ-
διά του ἀναλύει συζητῶν.

Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς εὐγνωμονεῖ εἰς τὸν Ναύ-
αρχον Βαρδιέ-δὲ· Τιτάν διὰ τὸν καλλωπισμὸν τὸν ὁ-
ποῖον ἐν αὐτῇ ἐπήνεγκεν· αἱ μεγαλήτεροι ὁδοὶ ἐλι-
θοστρώθησαν, τὰ ἐτοιμὸρρόπα ἐρείπια καὶ καφφενεῖα

κατεδαφίσθησαν, ἡ ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τριάδος δύσμορφος πλατεῖα μετεβλήθη εἰς θαυμάσιον Ἀγγλικὸν κήπον, ὅλα δὲ ταῦτα ἔγιναν διὰ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ κατεσκευάσθη προσέτι καὶ μέρος κομψῆς ἑσώθεν τοῦ κήπου ὅπου δις τῆς ἐβδομάδος παιανίζει ἡ Γαλλικὴ μουσική· ὁ δημογεγεῖνος πάρεδρος Κ. Ρετζίνας καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνετέλεσαν δραστηρίως εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας ταύτης.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς νομοσύνης καὶ τῶν φώτων ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ πολλαπλασιάζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπουργικῶν ὀργάνων του. Ἐκτὸς τοῦ Πρωτοῦ Κήρυκος, τοῦ Λαοῦ, τῆς Ἐθνικῆς, ἰδοὺ ἡ χαριτόβρυτος Φήμη ῥύψασα τὴν σάλπιγγά της λαμβάνει τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα· καὶ ὡς ἀτρόμητος ἀμαζὼν τῆς Καλαμπάκης, προσκαλεῖ τὰς συναδελφὰς της νὰ ἐκστρατεύσῃσι κατὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου (διαρκεῖς χειροκροτήσις) ἀγοῦ ἡ ἀξιεράστος χαρίεσσα Φήμη διὰ τῶν ἰδιαίτερων ἐπισήμων ἀλληλογραφιδῶν της ἐκ Βιέννης, ἐξ Ἀγγλίας, ἐκ Γαλλίας, μᾶς ἔδωκε τὰς θετικωτέρας πληροφορίας περὶ τῆς πώσεως τῆς Σεβαστουπόλεως, περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ δουκὸς Μιχαήλου, τοῦ θανάτου τοῦ Μερτζικώφ, τῆς καταστροφῆς τοῦ πύργου Μαλακώφ καὶ τῶν φρουρῶν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Λοιμοκαθαρησίου, ἡ δὲ ὑπόληψις τὴν ὁποίαν χαίρει εἰς τε τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν διὰ τὸ ἀληθὲς τῶν εἰδήσεων (καὶ δικαίως) παρνοῦται, δρέπει τὴν σήμερον νέας δάφνας· ἐξιστοροῦσα τὰ ἄθλα τοῦ ὑπουργείου ἰδοὺ τι λέγει· « ἱκανοποίησε πολλοὺς » « τοὺς ὁποῖους τὸ παρελθὸν εἶχεν ἀδικήσει, περιέ- » « θαλψεν κατὰ τὸ δυνατόν τοῦ ἀγωνιστὰς καὶ τὰ » « ὀρφανὰ, ἐξόντωσε τὴν ληστείαν τὴν ὁποίαν οἱ ἐχ- » « θροὶ τοῦ θρόνου εἶχαν φέρει εἰς τὰ πρόθυρα, ἐ- » « στρεψε τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὸ ἐσωτερικόν » « τοῦ Κράτους, ἐλάμπρυνε τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τι » « πρῶτον καὶ τί δεύτερον νὰ ἐξιστορήσῃ τις, μὴπως » « καὶ αὐτοὶ οἱ κατήγοροι δὲν βλέπουσι τὰ καλὰ » « τοῦ παρόντος, μὴπως εἶναι τυφλοὶ καὶ δὲν βλέ- » « πουσιν ὅτι τὸ παρὸν δὲν ἦλθεν ὡς τὸ παρελθόν, ἵνα » « καταλίσῃ τὸν νόμον; Διὰ ταῦτα πάντα νομίζο- » « μεν ὅτι τὸ παρὸν δικαίως εὐλογεῖται ὑπὸ τοῦ » « ἔθνους, δικαίως χαίρει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Βα- » « σιλέως. »

Ὀλίγας γραμμὰς κάτωθεν τοῦ ἄρθρου τούτου εἰδοποιεῖ ὅτι συσταίνεται φρενοκομεῖον διὰ τοὺς πάσχοντας εἰς Ἀθήνας.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν τελευταίων Χρονικῶν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη ἡμιλλῶντο τὴν τῆς προτιμήσεως πάλιν. Κατὰ τὰ τελευταῖα φαινόμενα, φαίνεται, ὅτι αὕτη ὑπέκυψεν εἰς τὴν ὁρμὴν ἐκείνου, εἰ καὶ μὴ ἐνεγκόντος καὶ τούτου μέγα τι καὶ τελειωτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἐνῶ περὶ τὸν πράσινον τάπητα τῆς Βιέννης ἐγένοντο ἐπιθέσεις καὶ ἀντεπιθέσεις λόγων, μάχαι χαρτίου καὶ κονδυλίων, λεπτότητος δὲ καὶ νοητικῆς κομψότητος ἐπιδείξεις, διότι ἡ μὲν Γαλλία καὶ Ἀγγλία ἐκ συμφώνου ἐπρότεινον ὡς πρὸς τὸν τρίτον

ἄνθρωπον τὸν πειορισμὸν τῆς ναυτικῆς Ῥωσικῆς δυνάμεως ἐν Σεβαστουπόλει· ἡ δὲ Ῥωσσία ἀπορρίψασα τὴν αἰτήσιν τῶν ἀντεπρότεινε τὴν ἐλευθέραν εἰσόδον τῶν πολεμικῶν πλοίων ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων εἰς τὸν Βύζεινον· εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τοῦ Βύζεινου, ὑπὸ τὰ τείχη πόλεως πανωχυρωμένους, βομβαρδισμὸς καὶ ἀντιπυροβολισμὸς ἀπὸ τε θαλάσσης καὶ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἰδιάκοπος, ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι ἔξοδοι φονικώταται, μερικαὶ πρὸς κυρίους ἐνεδρῶν ἀμοιβαῖαι ἔφοδοι, θάνατος, καὶ αἷμα, καὶ πῦρ καὶ σιδήρος ἐπλήρουν τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας. Βεβαίως ἂν τις ἀνίστατο μετὰ πεντακόσια ἔτη πότους δὲν ἤθελεν εὐρεῖ τοὺς δυσπιστοῦντας εἰς τὴν διήγησιν τοῦ ἡρώισμου καὶ τῶν κατορθωμάτων τῶν δύο διαπολέμων μερῶν; Καὶ ὅμως ὁ κάλαμος ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ ἀκριβῶς καὶ πιστῶς τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν στρατιωτῶν τῶν πολεμίων. Καὶ ὁ ἐπιτιθέμενος θαυμάζει τὴν ἀνδρείαν τοῦ ἀμυνόμενου καὶ ὁ ἀμυνόμενος τὴν καρτερίαν τοῦ ἐπιτιθεμένου, τὸ δὲ πεδίον τῆς μάχης, βαπτόμενον αἵματι καὶ σκεπαζόμενον ἀπὸ πτώματα, μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θέλει ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν καταστροφὴν οὐδενός, διότι καὶ τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ ἡ ὑπαρξὶς ὑπάσχει πολὺτιμος εἰς τὴν πρόσδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ τούτου πλάσματος τοῦ Θεοῦ. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως καὶ αἱ ἐν Βιέννῃ διαπραγματεύσεις, τὸν αὐτὸν φέρουσαι τοῦ ἀμφιβόλου καὶ ἀναποτελέστου τύπον, πρόκεινται διδάγμα περιφανές ἐξ οὐρανοῦ, ὅτι ἐν αὐταῖς, μ' ὅλην τὴν μεγάλην πρὸς εἰρήνην ἐπιθυμίαν, δὲν ἐτέθησαν αἱ βάσεις αἱ ἀκλόνητοι καὶ εὐρεῖται, ἐφ' ὧν πάντα μὲν φιλοδοξία, ὅση καὶ ἂν ᾖ μεγάλη, δύναται νὰ στηρίξῃ πόδα βαρύν, πᾶν δὲ συμφέρον δύναται νὰ εὕρῃ οἰκίαν καὶ εὐρύχωρον θέσιν. Ὁ Κύριος φωτίσαι τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ! ἀλλ' ἂν πέπραται ἡ περαντέρω χύσις τοῦ αἵματος καὶ τὸ μέγαλον τῶν εἰρηνικῶν ἀγώνων, γεννηθῇ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ! Παρηγορίαν δὲ ἄς εὐρωμεν ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἀγαθότητι, ἥτις δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ τὸ πλάσμα Αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δυστυχημάτων αὐτῶν γινώσκει νὰ φέρῃ μείζονα ὠφέλειαν, καθὼς ἐκ τοῦ σηπωμένου κόκκου τοῦ σίτου προάγει ἀπείρου· ἄλλους εὐθαλεῖς στάχυν, καὶ καρπὸν τροφοδότην ἀφθινον.

Παρὰ τὸν κατὰ τῆς Σεβαστουπόλεως ἡ τῶν ὀχυρωμάτων αὐτῆς τῶν ἀναριθμῶν καὶ ἀπεράντων εἰκοσάημερον βομβαρδισμὸν, καὶ τὰς ἐν Βιέννῃ συνεντεύξεις, διακοπείας ἐσχάτως ἀκάρπους, σπουδαῖον γεγονός ὑπῆρξεν ἡ εἰς Ἀγγλίαν ἀβάθος τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων Ναπολέοντος Γ'. μετὰ τῆς αυτοκρατείας Αὐτοῦ. Αἱ ἐφημερίδες πληροῦνται λεπτομερεστάτων περιγραφῶν τῆς πανηγυρικῆς ὑποδοχῆς τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν εἰς τὸν σύμμαχον Ἡγεμόνα ἀποδοθειῶν τιμῶν, ἀληθῶς ἐξόχων ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἐδέχθη καὶ τὸ ὑπέρτιμον τῶν ἀγγλικῶν παρασήμων τὴν περινημίδα, περιδεθείσαν αὐτῷ ἰδιοχείρως ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης. Τὸ Αὐτοκρατορικὸν ζεῖγος ὑγιὲς ἐπανήλθεν εἰς Παρίσιους.

Ἐν τῇ Τουρκίᾳ κατὰ τὰς ἐσχάτας ἡμέρας ἐγένετο σπουδαία μεταβολή. Τὸν Ῥωσῆσιν ἐκπεσόντα διεδέξατο ὁ Ἀλῆ Πασᾶς εἰς τὴν Βεζυρίαν καὶ τοῦτον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείον ὁ Φουάτ Ἐφένδης, ἀμφότεροι ἐγνωσμένοι ἐπὶ ἱκανότητι καὶ παιδείᾳ, προτιμῶντες δὲ τὴν Γαλλικὴν συμμαχίαν τῆς Τουρκίας ἀντὶ πάσης ἄλλης.

Τὰ Γαλλικὰ γρατεῦματα συγκεντρῶνται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ἐφθασαν καὶ μέρος τῶν Σαρδικῶν, ἐφ' ἧς ἀφ' ἑτέρου πρὸς βορρᾶν στόλος ἀκαταμάχητος καὶ κολοσσιαίος εἰσπλέει εἰς Βαλτικὴν, ὅπως ἐπιχειρήσῃ κατὰ φρουρίων κρυχθέντων ἀπορρήτων καὶ καθ' ὧν μάτῃν ἐπεβούλευσεν ἄλλος στόλος ἐπίσης ἰσχυρὸς, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας.

Δημοσιεύσαντες πρό τινα ἡμερῶν τὴν εἰκόνα τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας Ἀλεξάνδρου Β', δημοσιεύομεν σήμερον καὶ τὴν τῆς Αὐτοκράτειρας, δανειζόμενοι αὐτὴν ἐκ τῆς ἀγγλικῆς εἰκονογραφικῆς ἐφημερίδος. Ὁ θεωρῶν τὴν εἰκόνα αὐτὴν δὲν δύναται νὰ μὴ ὁμολογήσῃ, ὅτι δὲν ἐλάνθασαν εἰς τὸ ἐλάχιστον οἱ διὰ τῆς γραφίδος διακεκριμένοι πρόσωπον παραστήσαντες αὐτὴν καὶ ἀξίαν ὅπως κάτοχον τῆς ὑψηλῆς θέσεως εἰς ἣν θέσθην ἐκλήθη. Ἡ νέα αὐτοκράτειρα, Γερμανίς τὸ Γένος, θυγάτηρ τοῦ ἀποθανόντος Λουδοβίκου Δ', Δουκὸς τοῦ Ἑσσε γεννήθη τὴν 8. Μαΐου 1824. Ἢδὴ καὶ πρό τῆς νυμφεύσεως αὐτῆς ἔσχε φήμην γυναικὸς ἐξόχου ἐν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ τὸ ἐξόχον τοῦτο προητοίμασεν αὐτῇ τὸν ἰσχυρότερον αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς ὕψι-

λίου. Δεχθεῖσα τὸ ὁρόδοξον δόγμα καὶ βαπτισθεῖσα, ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία ἀπέδειξεν ἐαυτὴν, ὡς κάλλιστα ἐνοοῦσαν τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς. Ἡ μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου συζυγία αὐτῆς πρόκειται παράδειγμα περιδοξοῦ ἀρετῆς καὶ ἀγάπης συζυγιακῆς. Ἡ τῆς ἐνώσεως ταύτης πολλὰ ἤδη τέκνα ἐγεννήθησαν ὧν ζῶσιν ἄρρενα μὲν τέσσαρα καὶ θῆλυ ἓν. Ἡ Ῥωσία πάντοτε τυτύχησεν εἰς γυναικας ἡγεμονίδας, διότι ἀπὸ τῆς Ὁλγας, πρώτης δεχθείσης τὸν Χριστιανισμόν καὶ χαραξάτης τὴν θεοθεν πεπωρωμένην πορείαν τοῦ Ῥωσικοῦ ἔθνους, ἐπὶ τοῦ θρόνου εἶδον μὲν πλείστας ἄλλας, ἐν αἷς μάλιστα τὴν Ἄνναν καὶ τὴν Αἰκατερίνην Β'. φιλοεικούσας τὸ ἔθνος κατὰ τῶν περιδοξοτέρων καὶ ἐμβριθεστέρων τοῦ γένους Βασιλέων.